

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Νομοθεσία Και Νομολογία](#) > [Εθνική Νομοθεσία](#) > Austria

Εθνική νομοθεσία

Περιεχόμενο που
παρέχεται από
Αυστρία

Αυστρία

Εισαγωγή — Η σελίδα αυτή παρέχει πληροφορίες σχετικά με την αυστριακή έννομη τάξη και παρέχει επισκόπηση του αυστριακού δικαίου.

Πηγές δικαίου

Είδη νομικών πράξεων — Περιγραφή

Το αυστριακό δίκαιο είναι κατά κύριο λόγο γραπτό («τεθειμένο») δίκαιο.

Σύμφωνα με το ομοσπονδιακό Σύνταγμα της Αυστρίας, τα εννέα ομόσπονδα κράτη, παράλληλα με το ομοσπονδιακό (συνταγματικό) δίκαιο, διαθέτουν το δικό τους (συνταγματικό) δίκαιο των ομόσπονδων κρατών. Το συνταγματικό δίκαιο των ομόσπονδων κρατών δεν πρέπει να αντίκειται στο ομοσπονδιακό συνταγματικό δίκαιο και, ως εκ τούτου, έχει κατώτερη τυπική ισχύ απ' αυτό. Ωστόσο, τέτοια ιεράρχηση δεν ισχύει, κατ' αρχήν, μεταξύ των διατάξεων της ομοσπονδιακής νομοθεσίας και της νομοθεσίας των ομόσπονδων κρατών. Από το 1988 τα ομόσπονδα κράτη έχουν επίσης τη δυνατότητα να συνάπτουν συμβάσεις διεθνούς δικαίου (διεθνείς συμβάσεις) σε ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους. Ωστόσο, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση εξακολουθεί να έχει το προβάδισμα σε ζητήματα εξωτερικών υποθέσεων.

Νομικό καθεστώς του εθνικού δικαίου και της νομολογίας

Το εθνικό δίκαιο διαδραματίζει πολύ περιορισμένο ρόλο.

Η νομολογία των ανώτατων δικαστηρίων, η οποία παρέχει σημαντικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή του δικαίου, έχει μεγάλη σημασία. Ωστόσο, το νομολογιακό δίκαιο δεν αναγνωρίζεται επισήμως ως πηγή δικαίου.

Μέτρα που λαμβάνουν οι δημόσιες αρχές

Οι πράξεις του κράτους με τις οποίες ασκείται δημόσια εξουσία (δηλαδή κανονιστικές νομικές πράξεις των δημόσιων αρχών) περιλαμβάνουν κυρίως νόμους (νομοθετικές πράξεις), διοικητικές πράξεις (πράξεις της εκτελεστικής εξουσίας) και δικαστικές αποφάσεις (δικαστικές πράξεις).

Οι νόμοι πρέπει να διευκρινίζουν ποιες διοικητικές πράξεις είναι εξουσιοδοτημένες να εκτελούν οι διοικητικές αρχές. Οι διοικητικές αρχές μπορούν, για παράδειγμα, να έχουν την εξουσία να εκδίδουν αποφάσεις (ατομικές διοικητικές πράξεις) ή να εκδίδουν κανονισμούς (κανονιστικές διοικητικές πράξεις). Μπορεί επίσης να τους δοθεί η άμεση εξουσία έκδοσης διαταγών και καταναγκασμού, εάν, για παράδειγμα κατά τη διάρκεια αστυνομικής επιχείρησης, απαιτείται άμεση παρέμβαση των αρχών για την αποτροπή του κινδύνου.

Διεθνείς πηγές δικαίου και δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Σύμφωνα με τον ομοσπονδιακό συνταγματικό νόμο της Αυστρίας, οι γενικώς παραδεδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου αποτελούν μέρος του ομοσπονδιακού δικαίου και οι διεθνείς συμβάσεις ενσωματώνονται στην αυστριακή έννομη τάξη (γενική και ειδική μετατροπή). Η ιεράρχηση μιας διεθνούς σύμβασης στην εσωτερική έννομη τάξη καθορίζεται από το περιεχόμενο της σύμβασης.

Για τη χορήγηση άδειας από το Εθνικό Συμβούλιο για τη σύναψη διεθνών συμβάσεων με τις οποίες αναθεωρείται ή συμπληρώνεται το Σύνταγμα, απαιτούνται οι ίδιες ειδικές πλειοψηφίες όπως για τη λήψη αποφάσεων επί ομοσπονδιακών συνταγματικών νόμων. Για τις αποφάσεις επί διεθνών συμβάσεων με τις οποίες τροποποιούνται ή συμπληρώνονται νόμοι ισχύουν οι ίδιες απαιτήσεις όπως και για τις αποφάσεις για την ψήφιση νόμων.

Κατ' αρχήν, ο πρόεδρος της ομοσπονδιακής δημοκρατίας συνάπτει διεθνείς συμβάσεις κατόπιν αιτήματος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ή ενός εξουσιοδοτημένου απ' αυτήν ομοσπονδιακού υπουργού. Για τη σύναψη διεθνών συμβάσεων πολιτικού χαρακτήρα ή με τις οποίες τροποποιούνται ή συμπληρώνονται νόμοι απαιτείται η προηγούμενη άδεια του Εθνικού Συμβουλίου. Ο πρόεδρος της ομοσπονδιακής δημοκρατίας μπορεί να εξουσιοδοτήσει την ομοσπονδιακή κυβέρνηση ή τα αρμόδια μέλη της ομοσπονδιακής κυβέρνησης να συνάπτουν ορισμένες κατηγορίες διεθνών συμβάσεων οι οποίες δεν έχουν ούτε πολιτικό χαρακτήρα ούτε τροποποιούν ή συμπληρώνουν νόμο.

Από την προσχώρηση της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την 1η Ιανουαρίου 1995, η θεμελιώδης έννομη τάξη της Αυστρίας δεν διέπεται πλέον μόνον από το συνταγματικό δίκαιο αλλά και από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (συνταγματικός διυλισμός). Κατά την κρατούσα γνώμη, το δίκαιο της ΕΕ υπερισχύει του εθνικού δικαίου και ως εκ τούτου και του κοινού ομοσπονδιακού συνταγματικού δικαίου, όχι όμως των θεμελιωδών αρχών του ομοσπονδιακού Συντάγματος.

Σημαντικότερες πράξεις / νομοθεσία

Αστικό δίκαιο

Οι αστικές υποθέσεις εκδικάζονται κατά κανόνα σε πρώτο βαθμό από τα ειρηνοδικεία (Bezirksgerichte) και τα περιφερειακά δικαστήρια (Landesgerichte). Εκτός Βιέννης, τα ειρηνοδικεία και τα περιφερειακά δικαστήρια εκδικάζουν επίσης εμπορικές υποθέσεις. Επιπλέον, τα περιφερειακά δικαστήρια εκδικάζουν εργατικές υποθέσεις και υποθέσεις κοινωνικής ασφάλισης. Μόνον η Βιέννη διαθέτει ειρηνοδικείο εμπορικών υποθέσεων, εμποροδικείο και δικαστήριο εργατικών υποθέσεων και υποθέσεων κοινωνικής ασφάλειας.

Η αρμοδιότητα των δικαστηρίων καθορίζεται ανάλογα με το είδος του ένδικου βοηθήματος (καθ' ύλην αρμοδιότητα) και, για όλες τις υποθέσεις που δεν έχουν ανατεθεί κατ' αυτόν τον τρόπο στα πρωτοδικεία ή στα περιφερειακά δικαστήρια, εξαρτάται από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς. Η αρμοδιότητα βάσει του είδους της διαφοράς υπερισχύει πάντα έναντι της αρμοδιότητας βάσει της αξίας της.

Τα ειρηνοδικεία είναι αρμόδια βάσει του είδους της διαφοράς, για παράδειγμα, επί των περισσότερων διαφορών οικογενειακού δικαίου ή μισθωτικών διαφορών. Τα περιφερειακά δικαστήρια είναι αρμόδια βάσει του είδους της διαφοράς, για παράδειγμα, επί διαφορών βάσει του νόμου περί αστικής ευθύνης στον τομέα της ατομικής ενέργειας (Atomhaftpflichtgesetz), του νόμου περί ευθύνης του κράτους κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (Amtshaftungsgesetz), του νόμου περί προστασίας των δεδομένων (Datenschutzgesetz) και επί διαφορών στον τομέα του ανταγωνισμού και της πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα ειρηνοδικεία είναι αρμόδια σε υποθέσεις στις οποίες η αξία του αντικειμένου της διαφοράς ανέρχεται σε 15 000 EUR, ενώ τα περιφερειακά δικαστήρια είναι αρμόδια σε υποθέσεις στις οποίες η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τα 15 000 EUR.

Κάθε πρόσωπο έχει γενική δικαιοδοσία (allgemeiner Gerichtsstand) βάσει του προσωπικού δεσμού του με την περιφέρεια ορισμένου δικαστηρίου. Κατά κανόνα, οι αγωγές ασκούνται στον τόπο της γενικής δικαιοδοσίας του εναγομένου. Η συνήθης δικαιοδοσία των φυσικών προσώπων εξαρτάται κατά κανόνα από τον τόπο κατοικίας (Wohnsitz) ή συνήθους διαμονής τους (gewöhnlicher Aufenthalt): ένα πρόσωπο μπορεί να έχει περισσότερες από μία συνήθεις δικαιοδοσίες. Η συνήθης δικαιοδοσία των νομικών προσώπων εξαρτάται κατά κανόνα από τον τόπο της έδρας τους.

Εμπορικό δίκαιο

Μόνο στη Βιέννη υπάρχουν ειδικά πολιτικά δικαστήρια για εμπορικές υποθέσεις, συγκεκριμένα το ειρηνοδικείο της Βιέννης για εμπορικές υποθέσεις (Bezirksgericht für Handelssachen Wien) και το εμποροδικείο Βιέννης (Handelsgericht Wien), καθώς και ένα εξειδικευμένο πολιτικό δικαστήριο για εργατικές υποθέσεις και υποθέσεις κοινωνικής ασφάλισης, ήτοι το δικαστήριο εργατικών υποθέσεων και υποθέσεων κοινωνικής ασφάλισης της Βιέννης (Arbeits- und Sozialgericht Wien). Σε όλες τις άλλες περιφέρειες, οι εμπορικές υποθέσεις και οι υποθέσεις εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικής ασφάλισης εκδικάζονται από τα τακτικά δικαστήρια. Η

κατά τόπον αρμοδιότητα σε εμπορικές υποθέσεις και σε υποθέσεις εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικής ασφάλισης διέπεται συνήθως από τους γενικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας.

Διοικητικό δίκαιο

Σε γενικές γραμμές, το διοικητικό δίκαιο, ως «δημόσιο» δίκαιο, ρυθμίζει την οργάνωση των διοικητικών φορέων και τη διαδικασία ενώπιον των διοικητικών αρχών, αλλά ρυθμίζει επίσης τις σχέσεις μεταξύ του κράτους και των πολιτών του, τις υποχρεώσεις συμπεριφοράς των αποδεκτών των κανόνων δικαίου και τα ουσιαστικά κριτήρια λήψης αποφάσεων για τη δημόσια διοίκηση. Ορισμένα παραδείγματα των πολυάριθμων ειδικών τομέων του διοικητικού δικαίου είναι το δίκαιο ιθαγένειας και το δίκαιο αλλοδαπών, το αστυνομικό δίκαιο και το πολεοδομικό δίκαιο.

Το διοικητικό ποινικό δίκαιο ρυθμίζει όχι μόνο τις αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται από το δικαστήριο, αλλά και τις διοικητικές παραβάσεις για τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις βάσει του διοικητικού ποινικού δικαίου.

Άλλοι επιμέρους τομείς του διοικητικού δικαίου περιέχουν διατάξεις σχετικά με τη διοικητική διαδικασία και την (διοικητική) νομική προστασία. Οι αποφάσεις των διοικητικών αρχών, π.χ. διοικητικές αποφάσεις (Bescheide), μπορούν να προσβληθούν ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων (Verwaltungsgerichte) μέσω προσφυγής.

Ιεράρχηση κανόνων δικαίου

Για την ψήφιση ομοσπονδιακού συνταγματικού νομοθετήματος απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψήφων στο Εθνικό Συμβούλιο, με απαρτία τουλάχιστον των μισών μελών του.

Επιπλέον, το νομοθέτημα που ψηφίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να τιτλοφορείται ρητώς «συνταγματικός νόμος» ή «συνταγματική διάταξη».

Αντιθέτως, για την έγκυρη λήψη απόφασης από το Εθνικό Συμβούλιο σχετικά με ομοσπονδιακά νομοθετήματα απαιτείται απαρτία τουλάχιστον του ενός τρίτου των μελών του και απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων.

1. Κατευθυντήριες αρχές του ομοσπονδιακού Συντάγματος

Οι κατευθυντήριες αρχές (θεμελιώδεις αρχές) του αυστριακού ομοσπονδιακού Συντάγματος θέτουν τα σημαντικότερα θεμέλια της αυστριακής έννομης τάξης:

- η δημοκρατική αρχή
- η αρχή της διάκρισης των εξουσιών
- η αρχή του κράτους δικαίου
- η αρχή του αιρετού αρχηγού κράτους
- η αρχή του ομοσπονδιακού κράτους
- η αρχή του φιλελεύθερου κράτους

Οι εν λόγω κατευθυντήριες αρχές συναποτελούν τη βασική συνταγματική τάξη.

Είναι υψίστης σημασίας από την άποψη του συνταγματικού δικαίου. Εάν με αναθεώρηση του ομοσπονδιακού Συντάγματος εγκαταλειφθεί μία από τις κατευθυντήριες αρχές ή μεταβληθεί ριζικά η σχέση των αρχών μεταξύ τους, αυτό θεωρείται συνολική αναθεώρηση του Συντάγματος και προϋποθέτει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

2. Πρωτογενές και παράγωγο δίκαιο της ΕΕ

Η προσχώρηση της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 1995 επέφερε συνολική αναθεώρηση του αυστριακού ομοσπονδιακού Συντάγματος. Από την προσχώρηση, η θεμελιώδης έννομη τάξη της Αυστρίας δεν διέπεται πλέον μόνον από το συνταγματικό δίκαιο αλλά και από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (συνταγματικός δυϊσμός). Κατά την κρατούσα γνώμη, το δίκαιο της ΕΕ υπερισχύει του εθνικού δικαίου και ως εκ τούτου και του κοινού ομοσπονδιακού συνταγματικού δικαίου, όχι όμως των θεμελιωδών αρχών του ομοσπονδιακού Συντάγματος.

3. «Κοινό» ομοσπονδιακό συνταγματικό δίκαιο

Το συνταγματικό δίκαιο θέτει τους «κανόνες του παιχνιδιού» της πολιτικής δράσης, καθορίζοντας τα ακόλουθα:

- τη νομοπαρασκευαστική διαδικασία,
- τη θέση των ανώτατων οργάνων του κράτους,
- τη σχέση μεταξύ της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των ομόσπονδων κρατών όσον αφορά τη θέσπιση και την επιβολή της νομοθεσίας,
- τον έλεγχο της κρατικής δράσης από τα διοικητικά δικαστήρια.

4. Ομοσπονδιακοί νόμοι

Σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή του κράτους δικαίου που κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα, όλες οι πράξεις επιβολής (διοικητικής και δικαστικής) διέπονται από τον νόμο. Το ομοσπονδιακό Σύνταγμα κατανέμει τις νομοθετικές αρμοδιότητες μεταξύ της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και των ομόσπονδων κρατών.

5. Διατάγματα

Τα διατάγματα είναι γενικά νομοθετήματα που εκδίδονται από τις διοικητικές αρχές και δεσμεύουν εξίσου όλα τα υποκείμενα δικαίου. Υπάρχει γενική συνταγματική εξουσιοδότηση για την έκδοση εκτελεστικών διαταγμάτων προς εξειδίκευση άλλων γενικών κανόνων, κυρίως νόμων. Τα διατάγματα με τα οποία τροποποιούνται ή συμπληρώνονται νόμοι προϋποθέτουν ρητή συνταγματική εξουσιοδότηση.

6. Αποφάσεις

Οι αποφάσεις είναι κυρίως εκτελεστικές διοικητικές πράξεις οι οποίες απευθύνονται μόνο στα πρόσωπα που κατονομάζονται σ' αυτές.

Νομοπαρασκευαστική διαδικασία

Νομοθετική πρωτοβουλία

Η νομοθετική πρωτοβουλία για την ψήφιση ομοσπονδιακών νόμων ασκείται ενώπιον του Εθνικού Συμβουλίου ως εξής:

Επιπλέον, πρωτοβουλία πολιτών που έχει συγκεντρώσει περισσότερες από 100 000 υπογραφές πολιτών με δικαίωμα ψήφου ή του ενός έκτου των πολιτών με δικαίωμα ψήφου σε τρία ομόσπονδα κράτη κατατίθεται προς συζήτηση ενώπιον του Εθνικού Συμβουλίου.

Στην πράξη, οι περισσότερες νομοθετικές πρωτοβουλίες προέρχονται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Τα κυβερνητικά νομοσχέδια πρέπει να εγκρίνονται ομόφωνα από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση (στο υπουργικό συμβούλιο). Προηγουμένως, το νομοσχέδιο που έχει καταρτιστεί από τον αρμόδιο ομοσπονδιακό υπουργό δημοσιεύεται προς αξιολόγηση από άλλους φορείς (ομόσπονδα κράτη, ενδιαφερόμενοι φορείς).

Θέσπιση νόμου

Μετά την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου, το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει το νομοσχέδιο. (Τα ομοσπονδιακά δημοσιονομικά νομοσχέδια δεν χρειάζεται να κατατίθενται ενώπιον του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου — ομοσπονδιακή εξουσία του Εθνικού Συμβουλίου). Ο ομοσπονδιακός καγκελάριος υποβάλλει στη συνέχεια τον νόμο προς κύρωση στον πρόεδρο της ομοσπονδιακής δημοκρατίας.

Το Εθνικό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος μπορεί επίσης να ζητήσει η πλειοψηφία των μελών του Εθνικού Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή, το νομοσχέδιο που έχει ήδη εγκριθεί από το Εθνικό Συμβούλιο πρέπει να εγκριθεί και με δημοψήφισμα προτού επικυρωθεί.

Επιπλέον, πρέπει να διεξάγεται δημοψήφισμα για κάθε συνολική αναθεώρηση του ομοσπονδιακού Συντάγματος.

Ο πρόεδρος της ομοσπονδιακής δημοκρατίας κυρώνει τη σύμφωνη με το Σύνταγμα έκδοση του νόμου με την

υπογραφή του. Στη συνέχεια, ο ομοσπονδιακός καγκελάριος προσυπογράφει την κύρωση του νόμου.

Νόμος μπορεί να καταργηθεί είτε ρητώς (τυπική κατάργηση) είτε με τη διαφορετική ρύθμιση από νέο ομοσπονδιακό νόμο ζητήματος που ρυθμιζόταν ήδη νομοθετικά (ουσιαστική κατάργηση), χωρίς ο νέος νόμος να προβλέπει την επίσημη λήξη ισχύος του παλαιότερου (lex posterior derogat legi priori). Ο ειδικότερος νόμος υπερισχύει των γενικών (lex specialis derogat legi generali). Επιπλέον, η διάρκεια ισχύος ενός νόμου μπορεί να είναι εξ αρχής περιορισμένη.

Έκδοση, δημοσίευση και έναρξη ισχύος

Μόλις υπογραφεί ομοσπονδιακός νόμος από τον πρόεδρο της Αυστρίας (για να πιστοποιηθεί ότι έχει ψηφιστεί σύμφωνα με το Σύνταγμα) και προσυπογραφεί από τον καγκελάριο, δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Αυστρίας (Bundesgesetzblatt).

Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον ίδιο τον νόμο (αναδρομικότητα ή αδράνεια νόμου), ο νόμος αρχίζει να ισχύει από την επομένη της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Τρόποι επίλυσης συγκρούσεων μεταξύ διαφορετικών πηγών δικαίου

Ως έκφραση της θεμελιώδους αρχής του κράτους δικαίου, το Συνταγματικό Δικαστήριο (Verfassungsgerichtshof) έχει την εξουσία να ελέγχει τη συνταγματικότητα των νόμων και τη νομιμότητα των διαταγμάτων (δικαστικός έλεγχος).

Το Συνταγματικό Δικαστήριο αποφαινεται επίσης επί «συγκρούσεων αρμοδιότητας», π.χ. μεταξύ δικαστηρίων και διοικητικών αρχών ή επαρχιακών και ομοσπονδιακών οργάνων, τα οποία επιλαμβάνονται της ίδιας υπόθεσης ή κρίνουν εαυτά αναρμόδια.

Στο πλαίσιο της «εξουσίας επίλυσης συγκρούσεων αρμοδιότητας» (Zuständigkeit zur Kompetenzfeststellung), το Συνταγματικό Δικαστήριο αποφαινεται επίσης δεσμευτικά κατά πόσον μια νομοθετική πράξη ή μια πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ή των ομόσπονδων κρατών.

Δεν δίνεται προτεραιότητα στην εφαρμογή του εκάστοτε υπέρτερου κανόνα δικαίου.

Νομικές βάσεις δεδομένων (με αντίστοιχους συνδέσμους)

Παρέχεται δωρεάν πρόσβαση;

Ναι. Η πρόσβαση στη νομοθεσία και τη νομολογία είναι δωρεάν μέσω του συστήματος νομικών πληροφοριών της Δημοκρατίας της Αυστρίας [Rechtsinformationssystem des Bundes (RIS)] στη διεύθυνση <https://www.ris.bka.gv.at/>.

Σε ποιες γλώσσες είναι διαθέσιμη η βάση δεδομένων;

Η βάση δεδομένων είναι καταρχήν διαθέσιμη μόνο στη γερμανική γλώσσα. Ωστόσο, ορισμένες γενικές πληροφορίες και επιλεγμένη νομοθεσία διατίθενται στα αγγλικά μέσω αρχικής σελίδας στην αγγλική γλώσσα (βλ. σύνδεσμο: [RIS Legal Information System \(bka.gv.at\)](https://www.ris.bka.gv.at/)).

Ποια είναι τα διαθέσιμα κριτήρια αναζήτησης;

Η βάση δεδομένων στην οποία βασίζεται το σύστημα νομικών πληροφοριών της Δημοκρατίας της Αυστρίας υποδιαιρείται σε διάφορες εφαρμογές, π.χ. «ενοποιημένο ομοσπονδιακό δίκαιο», «ενοποιημένο δίκαιο ομόσπονδου κράτους», «[αυθεντική Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Αυστρίας από το 2004](#)», «[Επίσημες Εφημερίδες 1945-2003](#)», και άλλα. Το σύστημα νομικών πληροφοριών της Δημοκρατίας της Αυστρίας, εκτός από την παροχή πληροφοριών σχετικά με το δίκαιο της Δημοκρατίας της Αυστρίας (π.χ. ενοποιημένο ομοσπονδιακό δίκαιο και δίκαιο των ομόσπονδων κρατών, νομολογία), χρησιμοποιείται επίσης για τη νομικά δεσμευτική δημοσίευση, μεταξύ άλλων, της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας της Αυστρίας (από το 2004) και των επίσημων εφημερίδων των ομόσπονδων κρατών (από το 2014/2015).

Κάθε εφαρμογή διαθέτει τη δική της λειτουργία αναζήτησης, με πεδία αναζήτησης προσαρμοσμένα στην εν λόγω εφαρμογή. Για παράδειγμα, στη δημοφιλέστερη εφαρμογή «ενοποιημένο ομοσπονδιακό δίκαιο», είναι δυνατή η αναζήτηση, μεταξύ άλλων, με βάση λέξεις-κλειδιά, τίτλο/συντετμημένο τίτλο, όργανο έκδοσης, είδος πράξης, αριθμό ευρετηρίου νομοθετικών πράξεων, ημερομηνία έναρξης ισχύος, καθώς και χρονικό πεδίο εφαρμογής. Είναι επίσης δυνατή η αναζήτηση πλήρους κειμένου σε ολόκληρη τη βάση δεδομένων (εφόσον τηρείται στα γερμανικά).

Υποστηρικτικά, διατίθενται στην ενότητα «Hilfe/Kontakt» (Βοήθεια/Επικοινωνία) διάφορα εγχειρίδια χρήσης των επιμέρους εφαρμογών. Για παράδειγμα, ένα εγχειρίδιο χρήσης της λειτουργίας αναζήτησης στο σύστημα νομικών πληροφοριών της Δημοκρατίας της Αυστρίας [υπό τον σύνδεσμο [HandbuchBgbIAuth.pdf \(bka.gv.at\)](#)] διευκολύνει την αναζήτηση φύλλων της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας της Αυστρίας στη νομικά δεσμευτική, δημοσιευμένη («αυθεντική») εκδοχή τους.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 21/10/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.